

RIKSTEATRET RIKSTEATRET

V 79

TOR MED HAMMER'N

av Tor Åge Bringsværd

Regildukker: Mona Wiig Scenografi: Alexander Botez Musikk: Robert Normann

Koreografisk ass.: Mette Møller Replikinstruktør: Bernt Erik Larssen

Knut Alfsen, Pål Brantzeg, Marianne Edvardsen
Stein Grønli, Anne Stray, Jan Svane
Christine Stoesen. Musiker: Erling Eriksen

NB!
Stykket krever at man i lokalet hvor det fremføres har minst to — 2 — spillesteder til disposisjon. Et tradisjonelt «titteskaps-teater» er altså etter forfatterens mening et uheldig alternativ . . .

PERSONER
(i den rekkefølge de fremstår på scenen)

LILLE-TOR
FAR
TOR MED HAMMER'N
TO BUKKER
GUFSE (troll)
SKROTOLF (troll)
MIDGARDSORMEN
TRYM (troll)
MALLA (trolljente)

GURI (trolljente)
URD (norne)
VERDANDE (norne)
SKULD (norne)
LOKE
FRØYA
HAI-FUGLEN

DUKKESPILLERNE kommer inn i salen fra forskjellige kanter. De møtes foran publikum. De synger:

Hør vår sang,
se vårt spill:
Det var en gang.
Og alle som vil
kan bli med til en tid
da guder og troll
levde farlig og vilt.
Gi deg eventyr i vold!

Bli med oss, bli med
til et hemmelig sted
hvor allting er mulig
hvor alle ting kan skje!
Bli med oss til Jotunheim,
hvor Tnym-trollet bor.
Bli med oss til Åsgard,
hils på Frøya og Tor.
Vi viser deg guder
og mennesker og troll.
Noen har ett hode,
andre har tolv!

Hør vår sang,
se vårt spill:
Det var en gang.
Og alle som vil
kan bli med til en tid
da guder og troll
levde farlig og vilt.
Gi deg eventyr i vold!

(Dukkespillerne har mot slutten av sangen samlet seg i en ring, med ryggen mot salen, lener hodene innover mot hverandre. Inne i ringen — skjult for publikum — sitter LILLE-TOR og FAR. Fingen løser seg opp. De to blir synlige. Spillet kan begynne . . .)

LILLE-TOR ligger i sengen.
FAR (med briller på nesene) sitter ved siden.

FAR: (lukker en bok) Og snipp, snapp, snute —
LILLE-TOR: Så var eventyret ute.

FAR: (reiser seg) Så var eventyret ute.

LILLE-TOR: Du, pappa?

FAR: Og nå må vi sove. God natt, Tor. (vil klemme ham)

LILLE-TOR: (vrir seg vekk) Han Tor som du leste om . . . han som het det samme som meg . . . er det sant om ham?

FAR: Det var jo bare et eventyr . . .

LILLE-TOR: Men det lignet ikke på de andre eventyrene du forteller . . .

FAR: Nei, det er vel så . . .

LILLE-TOR: Tor med hammer'n, han var sterk han!

FAR: Ja.

LILLE-TOR: Jeg skulle ønske det var på ordentlig!

FAR: En gang for lenge siden —

LILLE-TOR: For lenge, lenge, lenge, lenge, lenge siden?

FAR: En gang for lenge siden trodde alle at Tor med hammer'n var ordentlig. At det ikke bare var eventyr, men sant hvert eneste ord.

LILLE-TOR: Det skulle jeg også ønske!

FAR: De oppkalte til og med en av ukedagene etter Tor . . . Torsdag.

LILLE-TOR: Torsdag?

FAR: Ja, Tors dag.

LILLE-TOR: Da må det jo nesten være sant om ham?

forestilling i:

dag, den:

kl.:

presis

bill. hos:

og ved inng. fra kl.:

billettpris:

Foto: Fritz Solvang.

FAR: (Ier) Nesten.

LILLE-TOR: Når han har en egen dag og all ting.

FAR: Men nå må du sove, Tor.

LILLE-TOR: Ja, og så heter han akkurat det samme som jeg ...

FAR: (klemmer ham) Sov godt.

LILLE-TOR: Nå kan du gå.

FAR: (ser seg rundt) Hvis jeg bare kunne finne brillene mine ...

LILLE-TOR: Du har dem jo på deg!

FAR: Javisst! Javisst har jeg det. Og jeg som trodde jeg hadde mistet dem.

LILLE-TOR: Natt'a.

FAR: (går) Sov godt.

LILLE-TOR: (roper etter ham) Natt'a! (ligger litt og snakker med seg selv) Tor med hammer'n ... og Odin den en-øyde ... og Balder og Frøya ... (gjesper) de skulle jeg gjerne møte ... (Kontentum: start drømmemusikk) de skulle jeg gjerne ha truffet ... (sovner og snorker) (Drømmemusikken står litt alene).

(TOR MED HAMMER'N kommer inn. Til fots. Og uten hammer ... Han leter og kikker overalt. Mumler sint for seg selv. Han er stor og litt tykk. En brumlebasse med hjerte på rette sted, men med et temperament som ofte slår flikk-flakk.)

TOR MED HAMMER'N: Ikke her ... og ikke der ... Ikke her heller og slett ikke der! (synger)

Jeg leter i kroker
jeg leter i kroker
jeg roper og skriker
jeg snuser og snoker
Jeg leter ute, jeg leter inne
jeg leter høyt og lavt,
men aldri kan jeg finne
det som jeg leter etter
er blitt borte vekk
jeg skjønner ingenting,
jeg skjønner ikke et
kvekk!

Den er vekk!
Borte vekk!
Den er sunket i jorda
det er ikke spor a'
den her
eller der
jeg har løftet på stener
og klatret i trær
jeg har hoppet og vasset
og krabbet på knær
Den er vekk!
Borte vekk!

Som en mus i en sekk.
Til min gru, til min skrekk
må jeg tilstå: (pause,
mens han ser seg rundt)
Den er borte vekk!

TOR MED HAMMER'N: (snakker) Hvis jeg bare kunne skjønte, fatte og begripe ... (bøyer seg og ser under sen-gen til LILLE-TOR. Roper ergerlig:) Hvor i hele flate verden er det blitt av den?

LILLE-TOR: (våkner med et rykk) Hvem ... hvem er du?

TOR MED HAMMER'N: Jeg leter etter noe! (bukker plutselig belevent og snakker lavt og høflig) Unnskyld, jeg mente ikke å vekke deg. Bare sov videre du. (Brøler sint:) Men hvor i hele flate verden er det blitt av hammer'n min?!

LILLE-TOR: (våkner med et rykk) Hvem ... hvem er du?

TOR MED HAMMER'N: Jeg leter etter noe! (bukker plutselig belevent og snakker lavt og høflig) Unnskyld, jeg mente ikke å vekke deg. Bare sov videre du. (Brøler sint:) Men hvor i hele flate verden er det blitt av hammer'n min?!

LILLE-TOR: (våkner med et rykk) Hvem ... hvem er du?

TOR MED HAMMER'N: Fekter du juling, gutt? Sa jeg knipetang eller sag, hva? Sa jeg kniv eller ostehøvel? Langt i fra! Jeg sa: (brøler av sine lungers fulle kraft) HVOR ER DET BLITT AV HAMMER'N MIN! (brått, lavt, rolig og vennlig:) Har du sett den? Vet du hvor den er, lille menneskekryp? Har du sett en hammer — omtrent så stor — (viser) komme flyvende forbi? Hm?

LILLE-TOR: Nå vet jeg hvem du er!

TOR MED HAMMER'N: (leter oppgitt videre) Det hjelper meg svært lite. Svært lite ...

LILLE-TOR: Du er Tor med hammer'n!

TOR MED HAMMER'N: (distré, men han leter) Så lite at det nesten ikke er noen vits i å nevne det ...

LILLE-TOR: (begeistret) Da er det sant om deg likevel!

TOR MED HAMMER'N: (brummende) Jada, jeg er Tor med Hammer'n. Men uten hammer! Noe jeg trodde jeg hadde gjort klart med all ønskelig tydelighet.

LILLE-TOR: Jeg heter også Tor. Akkurat som du.

TOR MED HAMMER'N: (fraværende) Gleder meg.

LILLE-TOR: Men pappa sa ... i det eventyret ... at når du kastet hammer'n din etter noe, så kom den alltid tilbake i hånden din.

TOR MED HAMMER'N: Men den gjorde altså ikke det ... denne gangen. Og hvor i flate verden er den blitt av?

LILLE-TOR: Verden er ikke flat.

TOR MED HAMMER'N: Selvfølgelig er den flat.

LILLE-TOR: Nei, den er rund.

TOR MED HAMMER'N: Flat som en lefse.

LILLE-TOR: Nei, rund som en ball.

TOR MED HAMMER'N: Tøv.

LILLE-TOR: Nei.

TOR MED HAMMER'N: Sludder.

LILLE-TOR: Sant!

TOR MED HAMMER'N: (Ier) Du er en modig liten maur du. Det er ikke mange som våger å motsi Ving-Tor!

LILLE-TOR: Men —

TOR MED HAMMER'N: Lille-Tor ... Jeg vil kalle deg Lille-Tor, siden vi heter det samme. Men jeg har ikke tid til å prate sludder. Vil du hjelpe meg å lete etter denne forbaskede hammeren min? Ja eller nei!

LILLE-TOR: Å ja! Gjærne!

TOR MED HAMMER'N: For du er liten og lett og kan kanskje komme til på steder der jeg — (slår seg forklarende på den tykke maven) — Nåvel! (stikker to fingre i munnen og plystrer. Straks høres det et sus. To bukker som trekker en vogn kommer stormende over himmelen og lander ved siden av dem.)

TOR MED HAMMER'N: Opp i kjerra med deg! (løfter gutten oppi, stiger selv etter. Snøffer for seg selv:) Rund som en ball? Hah!

LILLE-TOR: Det lærer vi på skolen.

TOR MED HAMMER'N: Verden er flat som en lefse. Hypp, mine bukker! Hypp, Tanngnjost og Tanngrisne! (Vogna letter og farer avsted med et drønn og blir borte). (På den andre siden av scenen stikker to troll hodene opp).

GUFSE: Hørte du, Skrotolf? Så du det, bror?

SKROTOLF: Jeg hørte, Gufse! Jeg så det, bror!

GUFSE: Han har mistet den ufysiske hammer'n sin.

SKROTOLF: Mjølner er borte!

GUFSE: Da har vi sjansen!

SKROTOLF: Nå er det ingen som kan stoppe oss troll!

GUFSE: Hverken guder eller mennesker —

SKROTOLF: Nå er verden vår, Gufse!

GUFSE: Alltid har Tor og denne hammer'n hans kommet i veien —

SKROTOLF: (tar seg til hodet og stønner) For ikke å snakke om at den har kommet i hodet på oss!

GUFSE: Overalt hvor vi troll har forsøkt å slippe til, har den tufsen — (spytter) — tvi vøre!

SKROTOLF: (spytter) Dobbelt tvi og ti ganger vøre!

GUFSE: Overalt hvor vi troll har forsøkt å slippe til, har den tufsen — (spytter) — tvi vøre!

SKROTOLF: (spytter) Dobbelt tvi og ti ganger vøre!

GUFSE: Overalt hvor vi troll har forsøkt å slippe til, har den tufsen — (spytter) — tvi vøre!

SKROTOLF: (spytter) Dobbelt tvi og ti ganger vøre!

GUFSE: Men uten hammer er han ikke mye verdt ...

SKROTOLF: Fort deg, Gufse. Dette må Trym få høre!

(TOR og LILLE-TOR kjører langsomt omkring og leter.)

LILLE-TOR: Nei, den er ikke her heller.

TOR: Det er rent som forgjort.

LILLE-TOR: Og vi har lett overalt.

TOR: (mumler) I Åsgard og Midgard, i himmel og Hel ... Vi har spurt tusser og alfer. Selv Fenrisulven har vi spurt! (brått) Hypp, mine bukker! (de øker farten)

LILLE-TOR: (mumler) I Åsgard og Midgard, i himmel og Hel ... Vi har spurt tusser og alfer. Selv Fenrisulven har vi spurt! (brått) Hypp, mine bukker! (de øker farten)

LILLE-TOR: (mumler) I Åsgard og Midgard, i himmel og Hel ... Vi har spurt tusser og alfer. Selv Fenrisulven har vi spurt! (brått) Hypp, mine bukker! (de øker farten)

LILLE-TOR: Hvor skal vi nå?

TOR: Til havet, Lille-Tor. Til det store, bunnløse havet som omkranser oss og strekker seg til verdens ende! (Sus av dønninger. Havet dukker opp — et blått bøl-gende bånd. De går ut av kjerra.)

TOR: På dette havet flyter verden som et lite nøtteskall. Så stort og mektig er det.

LILLE-TOR: Hva vil du her?

TOR: Vent og se! (Plutselig stikker et enormt hode opp av bølgen. Det er MIDGARDSORMEN. Lille-Tor gisper og rygger forskrekket bakover, men TOR blir stående.)

MIDGARDSORMEN: Er det meg dere ser etter?

LILLE-TOR: Det er Midgardsormen!

MIDGARDSORMEN: Så du har hørt om meg, lille menneskekryp?

LILLE-TOR: Det står om deg i det eventyret pappa leste for meg.

MIDGARDSORMEN: (vansker med å snakke) Men hjelpe deg på noen som helst måte, det vil jeg aldri! Og en gang, Ving-Tor, en gang skal det bli meg som har overtaket. Slik er det spådd, slik skal det bli! (TOR slår knock-out på MIDGARDSORMEN med et voldsomt svingslag. Ormen forsvinner hylende i havet. TOR går på land.)

LILLE-TOR: Er det sant? Skal Midgardsormen en gang være sterkere enn deg?

TOR: Det er spådd slik, ja. Ved dommedag og ragnarok. Når verden og alt vi kjenner skal gå under. Da skal Midgardsormen bli min banemann.

LILLE-TOR: Men —

TOR: Det er lenge til, Lille-Tor. Og vi har viktigere ting å tenke på enn gammelt spåkjerring-snakke!

LILLE-TOR: (litt sjenert) Den hammer'n din ... Er du sikker på at du ikke har den hjemme, da?

TOR: Torden og lynild, gutt! Hvorfor i all flate verden skulle jeg lete her, hvis hammer'n var hjemme? Tror du jeg er dum?

LILLE-TOR: (litt sjenert) Den hammer'n din ... Er du sikker på at du ikke har den hjemme, da?

TOR: Torden og lynild, gutt! Hvorfor i all flate verden skulle jeg lete her, hvis hammer'n var hjemme? Tror du jeg er dum?

LILLE-TOR: (litt sjenert) Den hammer'n din ... Er du sikker på at du ikke har den hjemme, da?

TOR: Torden og lynild, gutt! Hvorfor i all flate verden skulle jeg lete her, hvis hammer'n var hjemme? Tror du jeg er dum?

LILLE-TOR: (litt sjenert) Den hammer'n din ... Er du sikker på at du ikke har den hjemme, da?

TOR: Torden og lynild, gutt! Hvorfor i all flate verden skulle jeg lete her, hvis hammer'n var hjemme? Tror du jeg er dum?

LILLE-TOR: (litt sjenert) Den hammer'n din ... Er du sikker på at du ikke har den hjemme, da?

TOR: Torden og lynild, gutt! Hvorfor i all flate verden skulle jeg lete her, hvis hammer'n var hjemme? Tror du jeg er dum?

LILLE-TOR: (litt sjenert) Den hammer'n din ... Er du sikker på at du ikke har den hjemme, da?

TOR: Torden og lynild, gutt! Hvorfor i all flate verden skulle jeg lete her, hvis hammer'n var hjemme? Tror du jeg er dum?

hvesende ned i havet og blir borte)

TOR: (til LILLE-TOR) Hjelp meg på med dette beltet, Lille-Tor. (tar det fra kjerra og gir ham) Det er styrkebeltet mitt ... Hardere ... stram det mer! (Han vokser mens beltet strammes.) Hardere, Lille-Tor! ... så ja! ... Så stramt du kan! (stikker hendene i kjerra og tar på jernhanskene sine) Og så disse jernhanskene ... Hammer har jeg ikke, men ennå er jeg Tor. (stuper i sjøen og blir borte. Etter en liten ansent pause, mens LILLE-TOR løper forskrekket frem og til-

hvesende ned i havet og blir borte)

TOR: (til LILLE-TOR) Hjelp meg på med dette beltet, Lille-Tor. (tar det fra kjerra og gir ham) Det er styrkebeltet mitt ... Hardere ... stram det mer! (Han vokser mens beltet strammes.) Hardere, Lille-Tor! ... så ja! ... Så stramt du kan! (stikker hendene i kjerra og tar på jernhanskene sine) Og så disse jernhanskene ... Hammer har jeg ikke, men ennå er jeg Tor. (stuper i sjøen og blir borte. Etter en liten ansent pause, mens LILLE-TOR løper forskrekket frem og til-

hvesende ned i havet og blir borte)

TOR: (til LILLE-TOR) Hjelp meg på med dette beltet, Lille-Tor. (tar det fra kjerra og gir ham) Det er styrkebeltet mitt ... Hardere ... stram det mer! (Han vokser mens beltet strammes.) Hardere, Lille-Tor! ... så ja! ... Så stramt du kan! (stikker hendene i kjerra og tar på jernhanskene sine) Og så disse jernhanskene ... Hammer har jeg ikke, men ennå er jeg Tor. (stuper i sjøen og blir borte. Etter en liten ansent pause, mens LILLE-TOR løper forskrekket frem og til-

hvesende ned i havet og blir borte)

TOR: (til LILLE-TOR) Hjelp meg på med dette beltet, Lille-Tor. (tar det fra kjerra og gir ham) Det er styrkebeltet mitt ... Hardere ... stram det mer! (Han vokser mens beltet strammes.) Hardere, Lille-Tor! ... så ja! ... Så stramt du kan! (stikker hendene i kjerra og tar på jernhanskene sine) Og så disse jernhanskene ... Hammer har jeg ikke, men ennå er jeg Tor. (stuper i sjøen og blir borte. Etter en liten ansent pause, mens LILLE-TOR løper forskrekket frem og til-

hvesende ned i havet og blir borte)

TOR: (til LILLE-TOR) Hjelp meg på med dette beltet, Lille-Tor. (tar det fra kjerra og gir ham) Det er styrkebeltet mitt ... Hardere ... stram det mer! (Han vokser mens beltet strammes.) Hardere, Lille-Tor! ... så ja! ... Så stramt du kan! (stikker hendene i kjerra og tar på jernhanskene sine) Og så disse jernhanskene ... Hammer har jeg ikke, men ennå er jeg Tor. (stuper i sjøen og blir borte. Etter en liten ansent pause, mens LILLE-TOR løper forskrekket frem og til-

hvesende ned i havet og blir borte)

TOR: (til LILLE-TOR) Hjelp meg på med dette beltet, Lille-Tor. (tar det fra kjerra og gir ham) Det er styrkebeltet mitt ... Hardere ... stram det mer! (Han vokser mens beltet strammes.) Hardere, Lille-Tor! ... så ja! ... Så stramt du kan! (stikker hendene i kjerra og tar på jernhanskene sine) Og så disse jernhanskene ... Hammer har jeg ikke, men ennå er jeg Tor. (stuper i sjøen og blir borte. Etter en liten ansent pause, mens LILLE-TOR løper forskrekket frem og til-

hvesende ned i havet og blir borte)

TOR: (til LILLE-TOR) Hjelp meg på med dette beltet, Lille-Tor. (tar det fra kjerra og gir ham) Det er styrkebeltet mitt ... Hardere ... stram det mer! (Han vokser mens beltet strammes.) Hardere, Lille-Tor! ... så ja! ... Så stramt du kan! (stikker hendene i kjerra og tar på jernhanskene sine) Og så disse jernhanskene ... Hammer har jeg ikke, men ennå er jeg Tor. (stuper i sjøen og blir borte. Etter en liten ansent pause, mens LILLE-TOR løper forskrekket frem og til-

hvesende ned i havet og blir borte)

TOR: (til LILLE-TOR) Hjelp meg på med dette beltet, Lille-Tor. (tar det fra kjerra og gir ham) Det er styrkebeltet mitt ... Hardere ... stram det mer! (Han vokser mens beltet strammes.) Hardere, Lille-Tor! ... så ja! ... Så stramt du kan! (stikker hendene i kjerra og tar på jernhanskene sine) Og så disse jernhanskene ... Hammer har jeg ikke, men ennå er jeg Tor. (stuper i sjøen og blir borte. Etter en liten ansent pause, mens LILLE-TOR løper forskrekket frem og til-

hvesende ned i havet og blir borte)

TOR: (til LILLE-TOR) Hjelp meg på med dette beltet, Lille-Tor. (tar det fra kjerra og gir ham) Det er styrkebeltet mitt ... Hardere ... stram det mer! (Han vokser mens beltet strammes.) Hardere, Lille-Tor! ... så ja! ... Så stramt du kan! (stikker hendene i kjerra og tar på jernhanskene sine) Og så disse jernhanskene ... Hammer har jeg ikke, men ennå er jeg Tor. (stuper i sjøen og blir borte. Etter en liten ansent pause, mens LILLE-TOR løper forskrekket frem og til-

hvesende ned i havet og blir borte)

TOR: (til LILLE-TOR) Hjelp meg på med dette beltet, Lille-Tor. (tar det fra kjerra og gir ham) Det er styrkebeltet mitt ... Hardere ... stram det mer! (Han vokser mens beltet strammes.) Hardere, Lille-Tor! ... så ja! ... Så stramt du kan! (stikker hendene i kjerra og tar på jernhanskene sine) Og så disse jernhanskene ... Hammer har jeg ikke, men ennå er jeg Tor. (stuper i sjøen og blir borte. Etter en liten ansent pause, mens LILLE-TOR løper forskrekket frem og til-

hvesende ned i havet og blir borte)

TOR: (til LILLE-TOR) Hjelp meg på med dette beltet, Lille-Tor. (tar det fra kjerra og gir ham) Det er styrkebeltet mitt ... Hardere ... stram det mer! (Han vokser mens beltet strammes.) Hardere, Lille-Tor! ... så ja! ... Så stramt du kan! (stikker hendene i kjerra og tar på jernhanskene sine) Og så disse jernhanskene ... Hammer har jeg ikke, men ennå er jeg Tor. (stuper i sjøen og blir borte. Etter en liten ansent pause, mens LILLE-TOR løper forskrekket frem og til-

hvesende ned i havet og blir borte)

TOR: (til LILLE-TOR) Hjelp meg på med dette beltet, Lille-Tor. (tar det fra kjerra og gir ham) Det er styrkebeltet mitt ... Hardere ... stram det mer! (Han vokser mens beltet strammes.) Hardere, Lille-Tor! ... så ja! ... Så stramt du kan! (stikker hendene i kjerra og tar på jernhanskene sine) Og så disse jernhanskene ... Hammer har jeg ikke, men ennå er jeg Tor. (stuper i sjøen og blir borte. Etter en liten ansent pause, mens LILLE-TOR løper forskrekket frem og til-

LILLE-TOR: Faren min har det ofte på den måten ... med brillene sine. Han leter overalt, og så er de på nesa hans hele tiden.

TOR: Tøys!

LILLE-TOR: Men —

TOR: Sludder og tusseprat. (tar seg i det) På den annen side ... det skader ikke å se etter. Og det er et stort hus jeg har. (Han går opp i kjerra. Snakker uten pause:) 540 rom.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

LILLE-TOR: 540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

ham ... TRYM og TROLLJENTENE synger. NB! Alle negative ord i sangen er ment som selvros og komplimanger.)

TRYMS SANG

TRYM: Hvem er det sterkeste troll?

TROLLJENTENE: Det er Trym!

TRYM: Hvem er det styggeste troll?

TROLLJENTENE: Det er Trym!

TRYM: Er jeg grim, er jeg grusom, er jeg grym?

TROLLJENTENE: Du er ille, verre, verst — du er Trym!

TRYM: (snakker) Uten å se på GUFSE og Skrotolf.) Sitt ned, venner. Vær velkomne.

GUFSE: (snakker) Trym, Trym, det er noe vi må fortelle deg — (TRYM avbyter ham med en håndbevegelse og synger videre:)

TRYM: Hvem er det sleipeste troll?

TROLLJENTENE: Det er Trym!

TRYM: Hvem er det fuleste troll?

TROLLJENTENE: Det er Trym!

TOR: Hold deg fast, Lille-Tor. Nå kjører vi over Bivrost!

LILLE-TOR: (med undring) Over regnbuen?! (De kjører over regnbuen. Foran dem vokser Yggdrasil opp — det store mektige verdens-treet...)

TOR: (til bukkene) Prroo! (De stanser) Velkommen til Asgard — gudenes bolig.

LILLE-TOR: Og det store treet der... er det —

TOR: Yggdrasil, Lille-Tor. (Lyd: Poetisk bakgrunns-musikk starter. Ligger under samtalen videre, tas ut samtidig som NORNE forsvinner.)

Det store verdenstree. Det er alltid grønt. Grenene strekker seg over hele verden, toppen når like inn i himlene... (De går rundt treet og beundrer det. NB! Mens de går og snakker, dukker det opp fire rådyr som spiser blader av treet. I toppen dukker det opp en ørn, med en hauk på hodet. Et ekorn løper opp og ned av stammen.)

Det har tre røtter. En er her i Asgard, en er hos troll og jotner, og den siste er over Nivlheim...

LILLE-TOR: Hvor er Nivlheim?

TOR: I nord — i tåkeheimen, hvor det alltid er is og evig kulde.

(Tre kvinneskikkelser dukker opp. Det er de tre nornene: URD, VERDANDE og SKULD)

LILLE-TOR: Hvem er dere?

NORNE: Vi er nornene — treet voktere.

URD: Urd.

VERDANDE: Verdande.

SKULD: Skuld.

DE TRE NORNE: (i kor) Tre røtter har Yggdrasil, tre kilder — og tre voktere.

LILLE-TOR: Tre kilder?

VERDANDE: Under roten i Nivlheim er det en kilde: Kvergjelme. Der ligger Nidhogg og gnager på treet.

SKULD: Under roten i Jotunheim, er det en kilde: Mimesbrønn — hvor all visdom er samlet.

URD: Under roten her i Asgard, er det også en kilde: Urdarbrunn — her holder gudene råd.

SKULD: Hver dag tar vi vann fra Urdarbrunn og vanner treet. For at det alltid skal holde seg grønt.

URD: Få vet hvor mye Yggdrasil må lide.

VERDANDE: Yggdrasil er verden.

SKULD: Verden lider...

(De tre nornene trekker seg langsomt tilbake og forsvinner.)

LILLE-TOR: Treet lider! Hva mente de med det?

TOR: Det er mye som er skjult for oss, Lille-Tor. Mye som selv ikke jeg forstår... De tre nornene... vet du hva navnene deres betyr?

LILLE-TOR: Betyr de noe?

TOR: Alt betyr noe, menneskekryp! Legg merke til navn! Urd, Verdande og Skuld. Det betyr fortid, nåtid og fremtid. Disse tre nornene er skjebnen, Lille-Tor. De er alltid til stede når noen blir født. Straks bestemmer de barnets skjebne. Og det går alltid slik de forutsier. (ryster på hodet) Men vi har annet å tenke på! (løfter opp en lur fra bakken) Blås i luren, Lille-Tor! Kall æsene til samling!

(LILLE-TOR skal akkurat til å blåse, da LOKE kommer forbi...)

LOKE: (vinker avvergende) Så, så, vent litt, vent litt! Ikke blås riktig ennå! Hva er det som står på! Kanskje jeg kunne hjelpe? (bukker dypt og sleipt)

TOR: Loke! Aldri har jeg vel vært så glad for å se nettopp deg!

LOKE: Elskverdig. Altfor elskverdig.

LILLE-TOR: (forskrekket) Du må da ikke be Loke hjelpe deg! Han kommer bare til å forsøke å lure oss!

LOKE: Sååå? ... Lille venn?

LILLE-TOR: Jeg har nok hørt om deg! Det står om deg i alle de —

TOR: (ergerlig) Torden og lynild! Kommer du trekkende med alle de eventyrene faren din leser for deg nå igjen?!

LOKE: (sleipt) Eventyr? Så festlig. Er jeg med i eventyr? Morsomt.

LILLE-TOR: (sint) Du er... Du er —

TOR: Stille! Menneskekryp! Jeg vet hva jeg gjør. Jeg kjenner Loke.

LOKE: Elskverdig. Altfor elskverdig.

TOR: (tar plutselig strupetak på ham) Og jeg vet akkurat hvor mye du er å stole på!

LILLE-TOR: Det er riktig, Tor. Gi ham inn!

LOKE: (på gråten) Slipp meg!

TOR: Men jeg vet også at du har det sleipeste hodet og den glatteste tungen av alle jeg kjenner. (brøler) Og nå — nå trenger jeg deg! (slipper ham)

LOKE: (børster av seg) Altfor elskverdig.

TOR: (truende) Og hvis du farer med fanteri denne gangen også... (dempet) På den annen side: Hvis du hjelper meg, skal jeg sørge for at du blir lønnet mer rikelig enn du kan drømme om.

LOKE: (bukker) Elskverdig, Tor. Altfor elskverdig.

(De tre går mumlende bort — og forsvinner)

Tilbake til TRYM's isslott: (GUFSE, SKROTOLF og TRYM synger:)

GUFSE & SKROTOLF: Hvem er det lureste troll?

TRYM: Det er Trym!

GUFSE & SKROTOLF: Hvem er det farligste troll?

TRYM: Det er Trym!

GUFSE & SKROTOLF: Er han grim, er han grusom, er han grym?

TRYM: Jeg er ille, verre, verst — Jeg er Trym!

(De ler og gatter seg)

GUFSE: Uten hammer er Tor nesten hjelpeløs! (latter)

SKROTOLF: Han er nok sterk uten hammer også — men ikke så sterk... (latter)

GUFSE: Vi kan bare rykke rett inn i Asgard!

SKROTOLF: Og ingen kan gjøre oss noe!

GUFSE: Ingen kan stoppe oss lenger!

SKROTOLF: Ingen!

(NB! Hver av replikkene etterfølges og omkranses av latter — også TRYM ler, selv om han ikke sier noe. Hodet hans går hit og dit mellom SKROTOLF og GUFSE, som om han følger en ping-pong-match...)

GUFSE: Verden ligger åpen! (latter)

SKROTOLF: Verden er vår!

TRYM: (ler først, men stopper brått) Verden er min! (ser seg rundt) Det er jeg som har hammeren! (svinger den truende)

GUFSE: (redd) Selvfølgelig, Trym.

SKROTOLF: Naturligvis. GUFSE: Det er du som har hammer'n.

TRYM: Det er jeg som er mektig!

GUFSE: Det er du som er mektig...

SKROTOLF: Men når skal vi dra, Trym? Når skal vi gå til angrep?

GUFSE: Ja, når skal vi knuse Asgard og — (fniser) slå Tor i hodet med hans egen hammer?

TRYM: (drømmende) Heretter skal alle si O'mektige Trym, når de snakker til meg...

SKROTOLF: (ivrig) Ja, når skal vi ta rotta på dem, Trym?

TRYM: (sint) O'mektige Trym!

SKROTOLF: (spakt) Når skal vi ta rotta på de snørhove æsene... O'mektige Trym?

GUFSE: (forventningsfullt) Nå med en gang? (TRYM svinger hammeren mot ham, og GUFSE skynder seg å legge til:) O'mektige Trym.

TRYM: Nei.

SKROTOLF: Skal vi ikke?

GUFSE: Ja, men nå som ingen kan stoppe oss... (retter seg fort) Jeg mener: stoppe deg — O'mektige Trym?

TRYM: Først skal vi leke litt med dem... Plage og pine dem. Leke med dem...

SKROTOLF: Har du noe spesielt i tankene, O'mektige Trym?

TRYM: Ikke noe — men noen i tankene.

GUFSE: Hvem? — O'mektige Trym?

LOKE: (vinker ned til dem) Elskverdig. Altfor elskverdig.

FRØYA: (til TOR) Den har alltid vært det våpen som har verget oss. Uten Mjølner ser det svart ut for Asgard... Og har trollene fått tak i den... ja, så er det ute med oss. (ryster oppgitt på hodet. LOKE flyr mot Jotunheim. De andre forsvinner. Men foran ham — på den andre siden av scenen — dukker MALLA, GURI og TRYM opp igjen. De speider mot himmelen...)

MALLA: Jeg ser en merkelig fugl...

GURI: O'mektige Trym... ser du hvem det er?

TRYM: (speider — ler plutselig) Ved Nidhogg og hans ormer! Er det ikke Loke som flakser omkring der oppe?! (roper) Hei, Loke! Ser du etter noe? (MALLA & GURI holder på å fnise seg ihjel)

MALLA: Har du mistet noe?

TRYM: Kom hit og hvil deg litt, Loke!

LOKE: (lander andpusten hos dem) Elskverdig. Altfor elskverdig.

TRYM: Du vet, du er alltid velkommen her i Jotunheim... Egentlig er du jo halvveis en av oss, du Loke... far til både Mid-

TRYM: Naturligvis gjør jeg gjerne en handel.

MALLA og GURI: Handel!

LOKE: (lettet) Elskverdig. Altfor elskverdig. Tor gir hva som helst — ehm, nesten hva som helst for å få Mjølner tilbake... (TRYM legger armen om skuldrene på LOKE. De går mumlende bort. MALLA og GURI følger fnisende etter.)

På den andre siden av scenen: (TOR, LILLE-TOR og FRØYA venter ved Yggdrasil)

TOR: Kommer han ikke snart!

FRØYA: Rolig, Tor.

TOR: Hvor lenge skal vi vente?

LILLE-TOR: Se der! der er jo Loke!

(LOKE kommer flyvende og sirkler i ring over dem.)

TOR: Spytt ut! Fant du den?

FRØYA: Så, så... gi ham tid til å lande.

TOR: Den som først setter seg, glemmer ofte hva han har å fortelle! Hadde du hell med deg, Loke?

LOKE: (i luften) Hell og hell...

TOR: Fant du den?

LOKE: (i luften) Fant og fant... Jotnen Trym har hammeren din. Den er gjemt åtte mil nede i jorda!

FRØYA: Så er det ute med oss!

LOKE: (i luften) Men han er villig til en handel...

TOR: Hva som helst!

LOKE: (i luften) Du kan få hammeren tilbake... men på en betingelse...

FRØYA: Ja?

LOKE: (i luften)... at Trym får Frøya til brud!

FRØYA: (slår etter LOKE, som flakser unna) Aldri!

LOKE: (i luften) Jeg sier bare det Trym ba meg om å si, jeg.

FRØYA: Skulle jeg gifte meg med et troll?

TOR: Men Frøya —

FRØYA: Så mannfolk-gæern er jeg ikke!

TOR: — ellers er det ute med oss alle sammen —

FRØYA: (kaster på hodet og fnyser) Heller vil jeg dø!

(LOKE lander.)

LOKE: (endelig nede) Det er jo det vi kommer til å gjøre alle sammen...

FRØYA: Nei, har jeg sagt.

LOKE: Det var betingelsen.

TOR: For min skyld, hva?

FRØYA: Nei, og atter nei!

LILLE-TOR: For vår skyld?

FRØYA: Aldri!

LOKE: Så er det ute med hele Åsgard.

LILLE-TOR: Men jeg har en mye bedre idé!

TOR: Har du? La oss høre!

(LILLE-TOR trekker ham ned til seg og hvisker i øret hans.)

TOR: (retter seg opp) Sludder og tusseprat.

(LILLE-TOR trekker ham ned til seg og hvisker videre i øret hans.)

LILLE-TOR: Ja, men —

TOR: Hva i flate verden er det du tar meg for da, gutt!

LILLE-TOR: Ja, men du kan —

TOR: (retter seg opp) Nei! Torden og lynild!

LILLE-TOR: (trekker ham med seg ut) Joda.

TOR: (lik en trassig unge) Nei, har jeg sagt. Aldri i livet!

FRØYA: — så hør etter

LILLE-TOR: (rolig og overtalende) Det er den eneste sjansen vi har... (De forsvinner. LOKE står igjen alene. Han har fremdeles fjærhammen på. Speider mot den andre siden av scenen.) (På den andre siden av scenen dukker trollene opp...)

TRYM: Gjør klar til bryllup!

GUFSE: Tror du hun kommer?

TRYM: De våger ikke annet. (svinger hammeren truende) De kunne bare våge!

SKROTOLF & GUFSE: O'mektige Trym! (De to forsvinner ut)

TRYM: (for seg selv) Hvem er det lureste troll? (ler) Og hvem lurer hvem? Jeg lurer hvem jeg vil! De tror at jeg... men der tar de feil. Der tar de sørgelig og ugudelig feil! Tor vil aldri få hammer'n sin tilbake. Den er min! — Snart er også Frøya min — den vakreste i himmel og på jord. Istedet for å gi Tor hammeren tilbake, går vi til angrep! Vi knuser Asgard! Dreper gudene! Kan noen ønske seg en vakrere bryllupsreise? (forsvinner ut)

(På den andre siden av scenen: TOR og LILLE-TOR vender tilbake sammen med FRØYA. Sluttes seg til LOKE, som har stått der hele tiden.)

TOR er nesten ferdig pyntet som brud. Protesterer brummende. FRØYA legger siste hånd på «verket».)

TOR: Slør meg her og slør meg der... Jeg ser jo ut som en prestekrage...

LOKE: Tor!... Du ser fantastisk ut! (TOR skuler olmt på ham)

FRØYA: (tenksomt) Vi skulle kanskje tatt barten din?

TOR: Aldri!

LOKE: Du ville bare sett enda søtere ut, Tor...

TOR: Sot meg her og sot meg der!

FRØYA: Men kanskje det greier seg om du bruker slør! (fester et slør over ansiktet hans)

LOKE: O'mystiske, skjønn kvinne...

TOR: Hold kjeft!

FRØYA: Slik snakker ikke en dame, Tor. Skal du først late som om du er meg, så får du værsgod lære å oppføre deg!

TOR: Dette er det dummeste jeg har vært med på —

LILLE-TOR: Det er den eneste sjansen vi har.

TOR: Dumt!

LOKE: Tvert i mot, Tor. Du ser ny — y — ydelig ut. (klapper ham på kinnet)

TOR: (brøler) Fingrene vekk!

FRØYAS VISE

(Mens hun synger demonstrerer hun hva hun mener. Får lurt Tor med seg — både til å synge og å agere. Han prøver å gjøre det samme som FRØYA. Det hele avsluttes med de to i et nærmest sparkepikellignende nummer...)

FRØYA: Hvis du vil være en dame, kjære, så er det litt av hvert du simpelthen må lære! Såfremt du vil være en dame av ære og ikke en —

TOR: — tanketom gås med sludder og vås

FRØYA: Pass på sproget, hva du sier når du snakker

Ingen bukker, alle neier når de takker

TOR: Men trøste og bære en fisefin blære er verre enn alt —

FRØYA: — så hør etter

TRYM: Jeg tenker på Frøya. Den vakreste av alle æser. Den klokeste av alle gudinner... Jeg tenker på Frøya! (De forsvinner) (Under TRYM's siste replikk har FRØYA dukket opp på den andre siden av scenen. Hun er vakker og høyreist. Etter at TRYM har sagt sin replikk — og trollene er borte — dukker også TOR og LILLE-TOR opp ved siden av FRØYA.)

TOR: Takk for at du ville låne oss fjærhammen din, Frøya.

FRØYA: Jeg har aldri før latt noen låne den.

LOKE: (dukker opp. Han har på seg store vinger av fjær) Elskverdig. Altfor elskverdig.

FRØYA: Men om denne fjærhammen så hadde vært av gull, ja, om hver fjær hadde vært av sølv... så skulle dere likevel fått låne den.

TOR: Sitter vingene riktig, Loke? (LOKE flakser prøvende med dem) Så fly da! Fly til Jotunheim og se om du kan få øye på hammeren min der!

LOKE: (kaster seg opp i luften som en fugl) Jeg skal gjøre mitt beste!

FRØYA: (til TOR) Måtte det være godt nok! Uten Mjølner — uten din hammer — er vi fortapt, Tor. (roper etter LOKE) Hell og lykke!

gardsormen, Fenrisulven og Hel. Du kan være stolt av barna dine!

MALLA: Og faren din — Fårbaute — var en jotun. Slik som oss. Vi vet det nok!

GURI: Det vet vi det så, men det var aldri fint nok for deg det, hva?

TRYM: Hysj!

MALLA: Du måtte smiske deg inn hos selveste Odin...

TRYM: (brøler) Stille! Stille, jenter! (vennlig til Loke) Og hvordan står det til hos æsene og alvene? Nå? Og hvorfor kommer du slik helt alene til Jotunheim?

LOKE: Takk som spør. Men dårlig står det til. Akk, ja. Riktig ille... Tor har mistet hammeren sin (ser seg rundt) Det skulle vel ikke være noen av dere som... (MALLA og GURI ler så de slår kollbøtter)

TRYM: Jeg! Det er jeg som har hammeren!

LOKE: Virkelig?

TRYM: (geiper) Virkelig! Men jeg har gravd den ned på et lurt sted hvor ingen kan finne den!

LOKE: Men kanskje —

TRYM: Selvfølgelig!

LOKE: Jeg mener...

TOR:
Jeg skal høre
til ørene datter.
Jeg skal høre
til skjegget får fletter!

FRØYA:
Ikke labbe rundt
som en bjørn
Ikke stirre folk i fjeset
som en gammel ørn.
Ikke brumme, ikke knurre
bare smile, bare kurre
som en due, være lett
og yndig som et lam.

TOR: (hermer)
Yndig som et lam!?

FRØYA:
Ikke være vill og voldsom,
bare være snill og tam.

TOR: (roper)
Tam?!

FRØYA:
Tam og tender, søt og snill
Det er slik alle mannfolk vil
vi skal være
du må lære
å bli føyelig og tam.

TOR:
Tam og tender?

FRØYA:
Tam og tender som et lam!

TOR: (roper)
Aldri!

FRØYA:
Og om hun går
sitter og står
så er det med stil
Hun blunker kokett

TOR:
Det blir ikke lett!

FRØYA:
Og dærer verden med
sitt smil.

TOR:
Det kaller du stil?
Jeg har mine tvill!

FRØYA:
Det kaller jeg stil!

FRØYA & TOR sammen:
(LOKE faller også inn)
For en frøken
må være strøken
Hun må alltid være ren
og pen
smal om livet, slanke ben
en skjønn prinsesse,
yndig, lett på tå.

TOR: (roper begeistret)
Det er jeg nå!

TOR: (til LOKE og LILLE-TOR)
Og Loke og Lille-Tor
skal værsgod få bli med!

LOKE: Skal vi?

TOR: (hevngjerrig)
Som brudepiker!
(tar en under hver arm
og bærer dem ut.)

FRØYA: (ler og vinker til
dem) Lykke til!

(På et tredje spillested duk-
ker MIDGARDSORMEN og
TRYM opp. TRYM er pyntet
til brudgom.)

MIDGARDSORMEN:
Motta mine våteste gratula-
sjoner, Trym. Mine dypeste,
lengste og aller hæseligste
gratulasjoner!

TRYM: Takk, takk.

MIDGARDSORMEN:
Og når du har giftet deg med
Frøya ... du har vel ikke
tenkt å ...

TRYM: På ingen måte.
(ler) Langt i fra.

MIDGARDSORMEN:
Det var det jeg håpet.

TRYM: Hammeren er min.
Snart er også Frøya min —
den vakreste i himmel og
på jord.

MIDGARDSORMEN:
Du er et klokt troll, Trym.

TRYM: Tor vil aldri få
hammeren tilbake. Aldri!

MIDGARDSORMEN:
Dette er en stor dag for alle
vonde makter!

TRYM: Men jeg skal selv
— personlig — ha den glede
å slå den i hodet på ham!

MIDGARDSORMEN:
(synker i havet) Motta mine
våteste gratulasjoner. Mine
dypeste, lengste og aller hæs-
eligste gratulasjoner!
(forsvinner)

TRYM: (beveger seg mot
«Jotunheim» — roper)
Gjør klar til bryllup!
(synger)

Mitt hjerte banker
banker som en hammer
og alle tanker
tanker står i flammer.
Jeg er så yr
jeg er så het
som en varm komfyr
som en het potet.

Gjør klar til bryllup,
gjør klar til fest.
Hver tusse, hvert troll
skal være vår gjest.
Alle skal se
når Frøya står brud.
I dag skal det skje!
Gjør klar til bryllup
og til gjestebud.

Den vakreste, peneste,
skjæreste, reneste
kvinne
gudinne
i himmel, på jord.
Gjør klar til bryllup
— og død over Tor!

(TRYM er nå tilbake i
Jotunheim. Her dukker
SKROTOLF og GUFSE opp
— i noe forvrølet tilstand.
De bærer en gris på spidd
mellom seg. Begge er tydelig
beruset ...)

SKROTOLF & GUFSE:
(synger) Den vakreste,
veneste, skjæreste, reneste
himmel på jord — potet og
komfyr.

SKROTOLF: Potet?

GUFSE: Vi skulle visst ikke
ha smakt på den siste tønna,
Skrotolf.

SKROTOLF: Å, jo da, Gufse.
(hikker) Ja, nå kan Frøya
komme.

GUFSE: Nå er alt klart.

SKROTOLF: Bordene er dek-
ket. Benkene er halmstrødd.

GUFSE: Det er så fint her at
det rent skinner i lorten!

TRYM: (dukker opp. Han er
pyntet til brudgom.) Er maten
ferdig?

SKROTOLF: 100 griser er
slaktet og stekt!

TRYM: Og drikkevarene?

GUFSE: Prima! (hikker)
Unnskyld.

SKROTOLF: (snøvler)
Virkelig prima varer!

TRYM: Det er bra.

(Plutselig høres sus og dund-
er. Trollene speider over
scenen. Fra motsatt kant
kommer brudefølget glidende
gjennom luften: en vogn pynt-
et med blomster og trukket
av Tors bukker. Også de har
blomsterkranser. I vognen
sitter TOR som brud, og to
brudepiker — LILLE-TOR og
LOKE.)

TRYM: Hun kommer! Der
kommer hun!

SKROTOLF: Jamen kommer
hun ikke!

TRYM: Se som det lyser og
skinner av henne! Å, Frøya!
(roper henført) Min brud!

TOR: (vinker kokett ned til
ham) Yo-ho!

(Brudefølget gjør en sving
over hodene på trollene før
det går ned for landing. For-
svinner bak scenen. Trollene
følger etter. Dukker straks
etter opp igjen til fots.

Samtidig starter Mendel-
sohns bryllupsmarsj. TRYM
og TOR går arm i arm.
SKROTOLF går arm i arm
med LOKE. GUFSE går arm i
arm med LILLE-TOR.)

TRYM: Velkommen alle
som en!

LILLE-TOR: Tusen takk.

TRYM: (ser etter «Frøya»,
som har gjemt seg bak ryg-
gen hans) Men hvor ble det
av Frøya, da?

TOR: Pip-pip. Ko-ko. Her er
jeg. (latter)

TRYM: (oppdager «henne» —
ler) Frøya — sett deg her ved
siden av meg, du.

(De tre parene setter seg bak
et langbord — slik at alle har
ansiktene vendt mot salen.
De to TROLLJENTENE bærer
inn mat og setter på bordet.
TOR vil straks spise, men
LOKE stagger ham.)

LOKE: (hvisker) Vent til de
sier vær så god!

TOR: Jammen —

LOKE: Husk du er en dame!

LILLE-TOR: (hvisker) Og det
er best du sier så lite
som mulig.

TOR: (grovt) Hvorfor det?

LILLE-TOR: Du høres ikke ut
som noen dame akkurat.

TOR: (indignert og med grov
røst) Gjør ikke jeg!
(tar seg i det, og snakker i
fistel) Gjør ikke jeg!
(snur seg mot TRYM og klap-
per ham kjærlig på kinnet,
napper ham kokett i skjegget
og ler i fistel)

TRYM: (henført) For en deilig
stemme hun har! (klapper i
hendene) Og nå skal Malla
og Guri danse for oss!

TOR: Før maten?

LOKE: (redder situasjonen)
Så festlig!

(De to TROLLJENTENE
begynner å danse en ekso-
tisk troll-dans. Bifall og
applaus — før og etter
dansen.)

GUFSE: (inn med matfat)
Nå er det mat å få, nå er det
mat å få ...

TRYM: Vær så god — alle

sammen. (Gledesreaksjoner
fra alle)

TOR: (sultent) Stekte
reveromper!

LILLE-TOR: (skeptisk)
Stekte reveromper?

(Alle begynner å spise. TOR
glemmer alt og spiser som
om han aldri har sett mat
før.)

TOR: (med grov røst — etter
å ha spist en hel okse, noe
TRYM måpende har sett på)
Jammen var det godt å få litt
mat i kroppen. (tar seg i det,
snakker i fistel og dunker
TRYM i siden) Gid, så deilig
det smakte! (Går deretter løs
på en hel tønne mjød, som
han svelger rett ned.)

TRYM: Nå har jeg aldri
sett på —

TOR: (sette tønne fra seg
og raper) Uøh!

TRYM: I alle dager ...

TOR: (går straks opp i fistel)
Ja, det skal være sikkert og
visst. (går deretter løs på et
fat med laks. Spiser åtte laks
— en etter en —
sluker dem hele.)

TRYM: Nå har jeg aldri
sett på —

GUFSE: (verner om
tallerkenen sin) Her gjelder
det å passe på det en har,
Skrotolf!

TOR: (tømmer en ny tønne
mjød og raper)

SKROTOLF: Det var godt vi
var lure nok til å smake på
brygget på forhånd, Gufse!

TRYM: Nå har jeg aldri sett
på maken!

(TOR er nå helt rabiatt, spiser
og drikker alt han ser, river
maten ut av hendene på de
andre, spiser til og med
TRYMs tallerken ...)

TOR: Er det mer mat å få?

GUFSE: (bærer et nytt fat
inn) Mere mat, mere mat ...

TRYM: (mens han størøyd ser
TOR spise tallerkenen) Aldri
har jeg sett maken til matlyst
hos noen brud!

LOKE: Sant nok, sant nok.
Men så har heller ikke brud-
den spist på åtte dager!

TRYM: Åtte dager?

LOKE: (nikker) I åtte dager
og åtte netter har Frøya
hverken smakt vått eller tørt,
så helt fra seg av iver var
hun etter å komme hit til
deg ...

TRYM: (klapper TOR på
kinnet) Stakkars liten!
(Men trekker den fort til seg,
for TOR vil spise hånden
hans også!)

Au — bruden bet meg!
(De spiser videre i taushet -
pantomime. Oppmerksom-
heten rettes i stedet mot
MIDGARDSORMEN, som nå
dukker opp på «sitt sted» ...)

MIDGARDSORMEN:
Hvilken seier for alle mørke-
makter! Idag gifter Trym seg
med Frøya. Og gudene står
makteløse.

(FRØYA dukker opp på «sitt
sted». Hun ler og danser.)

MIDGARDSORMEN:
Men, men ... i alle grotter og
skjær! Der er hun jo! Det er
Frøya! Men hvem er det da
som står brud i Jotun-
heim? ... De prøver å lure
oss ... Jeg aner det verste!
Her er gode råd dyre. Jeg må
få sendt en beskjed til Trym!
Må advare ham! (Tar frem
papir og penn og skriver så
spruten står!) Kom hit, lille
hai-fuglen min! (Et vesen
som er delvis hai — delvis
fugl, spretter opp av vannet.
Skriker.) Slemme, lille hai-
fuglen min! (Hai-fuglen
skriker. Viser skarpe tenner.
Midgardsormen klapper den.
Han ruller papiret sammen,
stikker det inn i en hylse og
henger den rundt halsen på
hai-fuglen.) Så, lille venn,
fly til Trym — fly til Jotun-
heim — advar trollene! (HAI-
FUGLEN flakser langsomt
avsted — i en snor? — tvers
over lokalet med klurs for
bryllupsgjestene.) Men skynd
deg! Vi har ingen tid å miste!

HAI-FUGLEN: Telegram —
telegram!

MIDGARDSORMEN:
Å, skynd deg, hai-fuglen min.
Fortell dem at det slett ikke
er Frøya ...
(MIDGARDSORMEN
synker hvesende i havet.
Også FRØYA forsvinner. Inter-
essen er igjen konsentrert
om gjestene ved bordet —
og om HAI-FUGLEN ...)

TRYM: Å, min skjønne. La
meg få lette litt på sløret
ditt. (TOR drar seg unna)
Jo, kom så. Ikke vær sjenert,
nå. (TOR drar seg unna)
Et lite kyss ... (TOR gir opp)
Slik, ja. (TRYM lager trut-
mann og letter på sløret.
Rygger plutselig vegg-i-
mellom.)

TRYM: Å, hutte-meg-tu!

SKROTOLF: Å, hutte-tu?

GUFSE: Å, hutte-tu-
hva for noe?

TRYM: Aldri hadde jeg trodd
at en brud kunne ha så
kvasse øyne! (setter seg
molefunken på benken igjen)

LOKE: (letter på sløret til
TOR) Kvasse og kvasse ...
Ja, stakkars, litt rødsprengt i
øynene er hun nok ...

TRYM: Litt?! Å, hutte-tu!

LOKE: Det er fordi Frøya ikke
har sovet på åtte netter.

TRYM: (brummer) Hm?

LOKE: Hun har ikke lukket
øynene på åtte netter — av
bare lengsel etter deg og
Jorunheim.

TRYM: (klapper TOR på
kinnet) Stakkars liten. (Men
drar fort til seg hånden da
TOR vrir på hodet — han
husker glefsingen for en
stund siden!) Nei, nei!

(Samtidig dukker de to
TROLLJENTENE opp og
blåser i hver sin lur.)

TRYM: Det blåses til bryllup
og vigsel!

LILLE-TOR: Kan ikke jeg få
være prest?

TRYM: Nei, det skal jeg
selv være!

HAI-FUGLEN: Telegram —
telegram — telegram!
(GUFSE tar hylsen av halsen
på HAI-FUGLEN, som flakser
ut av scenen.)

GUFSE: (åpner bevet)
Det er visst kommet et
fest-telegram ...

TRYM: (vinker avvergende)
Siden! Først skal Frøya og
jeg vies til mann og kone!

GUFSE: Men det ser ganske
viktig ut ...

TRYM: (klapper i hendene)
Bær inn hammeren! (En av
trolljentene kommer med
hammeren, gir den til TRYM)

GUFSE: Ja, nå kan jo ikke
jeg lese, men ... kanskje —

SKROTOLF: Du holder jo
telegrammet opp ned, Gufse!

GUFSE: Hvordan kan du
vite det?

SKROTOLF: Fordi jeg kan
lese! (tar brevet fra ham)

TRYM: (roper) Stille! (det blir
stille) Her har jeg Mjølner —
Tors hammer — det ster-
keste våpen i himmel og på
jord. Ved denne hammeren,
tar jeg, Trym, deg, Frøya, til
brud idag ...

TOR: (med grov røst)
Kan jeg — (hoster, deretter
med fistel) Å, kjære deg ...
kan ikke jeg få holde
den litt?

TRYM: Jeg legger den her
hos deg som tegn på at vi
fra nå av er for rette ektefolk
å regne! (TOR griper ham-
meren begjærlig)

LOKE & LILLE-TOR:
Gratulerer, begge to!

SKROTOLF: Men Trym ...
O'mektige Trym, jeg må få
lese dette telegrammet
for deg ...

TRYM: Hysj, har jeg sagt!
Fest-telegrammene kan vente
til etterpå!

TOR: Å, det gjør vel ingen-
ting, Trymmebassen min ...
(dunker TRYM i siden) La
bare Skrotolf lese, du ...

SKROTOLF: (reiser seg)
Ja, det er altså fra Mid-
gardsormen ... Og så vidt
jeg kan se —

TRYM: Han vil gratulere
selvfølgelig.

SKROTOLF: Nei, det er det
han ikke vil!

TRYM: Ikke?

SKROTOLF: Han vil advare.

TOR: (kokett og i fistel)
Akkurat likt ham, den gamle
sla-a-angen. (fniser henrykt)

TRYM: (river brevet til seg)
La meg få se!

SKROTOLF: Ja, det er nok
best at du leser selv ...
(Napper i Gufse) Og hvis
dere kan ha oss unnskyldt,
tror jeg at Gufse og jeg dess-
verre må gå nå ...

TRYM: Sitt! (SKROTOLF og
GUFSE synker ned på
benken igjen — de begynner
å skjelve som de meget om-
talte aspeløv)

TOR: (griper hardere om
hammeren) Men les nå,
kjære!

TRYM: (leser stakkato og
dårlig) Den — du — tror —
er — Frøya — er — ikke —
Frøya — likevel. Det — er —
bare — en — som — har —
(bøyer seg ned til TOR)
Hva står det her?

TOR: (leser i fistel)
Kledt seg ut.

TRYM: (gjentar) Det er bare
en som har kledt seg ut.
(stotrer videre) Jeg — vet —
ikke — hvem — det — er.
(senker brevet) Han påstår at
du ikke er Frøya! Ha-ha. Den
er god! (Alle ler. Men
SKROTOLF og GUFSE som
aner sammenhengene hulker
høyt.) For hvis du ikke er
Frøya, hvem skulle du vel så
være? (ler — men denne gan-
gen alene, for TOR har reist
seg i sin fulle høyde.)

TRYM: (letter på sløret til
TOR og rygger bakover)
Å, hutte-tu!

TOR: (kaster sløret og roper)
Å, hutte-tu til deg også!

SKROTOLF & GUFSE &
DE TO TROLLJENTENE:
Det er Tor!

TOR: Med hammer'n!
(Et veldig basketak følger.
TOR feier rommet rent for
troll. Står til slutt alene.
LOKE og LILLE-TOR har
gjemt seg under bordet. Nå
kommer de frem igjen.)

TOR: Og så, venner, tilbake
til Asgard. Det får være nok
troll for denne gang!
(TOR plystrer. Bukkene kom-
mer inn med vognen. De
stiger opp i vognen.)

TOR: (til LILLE-TOR)
Opp i kjerra med deg. Hypp,
mine bukker! Hypp, Tanngn-
jost og Tanngriske!

(De seiler med dunder og
brak gjennom luften.)
(Plutselig faller LILLE-TOR
ut av vognen. Men hverken
LOKE eller TOR merker det.
LILLE-TOR faller rett ned i
sengen sin — den som sto
der ved stykkets begynnelse.
Utstøter et skrik i det han
faller. Vognen og bukkene
glir over på den andre siden
av scenen og forsvinner.)

LILLE-TOR: (setter seg opp i
sengen og roper) Vent på
meg! (nøler litt. Deretter lavt
og spørende) Pappa?
(roper) Pappa!

FAR: (off) Ja, hva er det,
lille Tor.

LILLE-TOR: Pappa, kom inn
til meg litt.

FAR: (kommer inn)
Har du drømt nå igjen?

LILLE-TOR: Jeg har ikke
drømt. Jeg har vært hos Tor
med hammer'n, bare at han
ikke hadde noen hammer, for
trollene hadde tatt den, men
vi lånte —

FAR: Så, så, ta det rolig. Det
er bare noe du har drømt,
skjønner du vel.

LILLE-TOR: Det er det
heller ikke!

FAR: Men nå skal jeg bre
godt over deg. Og sitte her
helt til du har sovnet igjen.
(oppdager at LILLE-TOR har
jenteklær og blomsterkrans
på hodet.) Men i all verden!
Hvor har du fått den blom-
sterkransen fra?

LILLE-TOR: (ikke det minste
sjenert) Å, den ja ... ja, det
var noe vi måtte —

FAR: Hvor har du fått de
jenteklærne fra?

LILLE-TOR: (gjepser) Det er
en lang historie det,
pappa! ... Den skal jeg nok
fortelle for deg — en annen
kveld! Men nå må jeg
sove ...

FAR: Nei, men vent litt da!

LILLE-TOR: God natt, da.

FAR: Jeg skjønner ingen-
ting, jeg!

LILLE-TOR: Og pappa —
sov godt! (snorker)
(FAR klør seg i hodet og slår
ut med hendene.)

